

и праведна совѣсть му свидѣтелствува че въ онѫзи безконечна вѣчность, нищо друго не го очакува, освѣнѣ вѣчна радость и безконечно блаженство, сирѣчъ соединение съ Бога. Това е Евангелска-та вѣра, разумна, кратка, но цѣла и совршенна. Тѣзи сладкѣ и утѣшителнѣ вѣрѣ е донесълъ отъ небе-то человѣколюбивый Спаситель нашъ и показалъ на человѣцы-тѣ, којко ако да быхъ държали человѣцы-тѣ, нищо по-добрѣ не имѣ трѣбаше, Сички щѣхъ да бѣдятъ православны, сички щѣхъ добродѣтелни да бѣдятъ. Но человѣцы-тѣ злоупотрѣбихъ свободнѣ-тѣ волѣ дадени-тѣ нимъ отъ Создателя Бога.

Человѣкъ не знае що е умѣренность, нито ся задоволява лесно; кога вѣрува, той ище или много и сичко да вѣрува, или нищо. Всѣкой народъ и языкъ има свои-тѣ отци и учители, тѣ ся заловихъ да тѣлкуватъ Евангелието, като че то, безъ тѣхно-то тѣлкованіе да не струва нищо; отъ тамъ и наченжхъ най-напрѣдъ да ся прѣпратъ пакъ да ся укорявать и хулять; раздѣлихъ ся, проклѣхъ ся, единъ-другъ врагу и анаемы ся прѣдадохъ, и между братія-та Христіене станѣ не помалко отъ при Вавилонскій стъльпъ смущеніе, и тѣй намѣсто сладкѣ-тѣ Евангелскѣ любовь, введе ся голѣма умразѣ да останжтъ вѣчны, различни-тѣ народи введеножъ и различни обичии и обряды наредихъ и установихъ щото тѣхнѣ-тѣ послѣдователи да мыслятъ и да вѣруватъ че Христово-то ученіе, и сичко-то правовѣрїе и благочестіе ся состои въ тѣзи празны обичии и пусты церемоніи. Отъ това сега прѣдъ очи-тѣ на суевѣрны-тѣ не е нищо, ако бы че вѣрува нѣкой свято-то Евангелие, ако бы да е добродѣтенъ и праведенъ. Не държи ли той тѣзи и тѣзи обреды? непочита ли той тѣзи и тѣзи обичии? не празнува ли? не пости ли? както право и да вѣрува Евангелието, той е безбожникъ! Какво казува суевѣріе-то? *Той-зи човѣкъ не е оиш Бога, зашто сѫботѣ не пази!* Но славѣ и благодареніе на благий небесный Промысълъ, който вразумлява свои-тѣ людіе. Сега вече между просвѣщенны-тѣ человѣцы не ся пыта кой е отъ вѣсточнѣ-тѣ или отъ западнѣ-тѣ църкви; но кой е добродѣтенъ почтенъ и достоинъ човѣкъ. Никого не